เรื่องเสร็จที่ ๗๔๕/๒๕๖๙

บันทึกคณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง
เรื่อง การเรียกคืนเงินอุดหนุนและการเรียกค่าปรับตามมาตรการสนับสนุน
การใช้ยานยนต์ไฟฟ้าประเภทรถยนต์และรถจักรยานยนต์[๑]

กรมสรรพสามิตมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๖๐๓/๒๘๓๒ ลงวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๙ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปความได้ ดังนี้

๑. คณะกรรมการนโยบายยานยนต์ไฟฟ้าแห่งชาติ ในการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ และครั้งที่ ๑/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๖๕ ได้เห็นชอบให้ดำเนินมาตรการสนับสนุนการใช้ยานยนต์ไฟฟ้าประเภทรถยนต์และรถจักรยานยนต์ (มาตรการฯ) โดยการลดอัตราหรือยกเว้นอากรขาเข้า การลดอัตราภาษีสรรพสามิต และการให้เงินอุดหนุนแก่ผู้ได้รับสิทธิตามมาตรการฯ เพื่อส่งเสริมให้เกิดการใช้ยานยนต์ไฟฟ้าในประเทศไทย และขับเคลื่อนการพัฒนาอุตสาหกรรมยานยนต์ไฟฟ้าในประเทศไทยให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล โดยมอบหมายให้อธิบดีกรมสรรพสามิตหรือผู้ที่อธิบดีกรมสรรพสามิตมอบหมายมีอำนาจอนุมัติให้เงินอุดหนุนแก่ผู้ขอรับสิทธิตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กรมสรรพสามิตกำหนด และต่อมาคณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ รับทราบแนวทางการดำเนินงานส่งเสริมยานยนต์ไฟฟ้าตามที่กระทรวงพลังงานในฐานะฝ่ายเลขานุการร่วมของคณะกรรมการนโยบายยานยนต์ไฟฟ้าแห่งชาติเสนอ และให้กระทรวงพลังงานและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจให้ถูกต้อง เป็นไปตามขั้นตอนของกฎหมาย ระเบียบ หลักเกณฑ์ และมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้อง

๒. กรมสรรพสามิตได้ออกประกาศกรมสรรพสามิตเกี่ยวกับมาตรการฯ เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ทั้งที่เกี่ยวข้องกับมาตรการภาษีและมาตรการที่ไม่ใช่ภาษี ดังนี้

(๑) มาตรการภาษี เพื่อลดอัตราภาษีสรรพสามิตสำหรับรถยนต์และรถจักรยานยนต์แบบพลังงานไฟฟ้าจากแบตเตอรี่ (Battery Electric Vehicle : BEV) ที่เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขแห่งประกาศกรมสรรพสามิต ได้แก่ ๑) ประกาศกรมสรรพสามิต เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขของรถยนต์นั่งหรือรถยนต์โดยสารที่มีที่นั่งไม่เกิน ๑๐ คน ประเภทประหยัดพลังงานแบบพลังงานไฟฟ้า (Electric Powered Vehicle) ลงวันที่ ๘ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ๒) ประกาศกรมสรรพสามิต เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขของรถยนต์กระบะแบบพลังงานไฟฟ้า (Electric Powered Vehicle) ลงวันที่ ๘ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และ ๓) ประกาศกรมสรรพสามิต เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขของรถจักรยานยนต์แบบพลังงานไฟฟ้า ลงวันที่ ๘ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยจะได้รับสิทธิประโยชน์ในเรื่องอัตราภาษีสรรพสามิต

(๒) มาตรการที่ไม่ใช่ภาษี เพื่อให้เงินอุดหนุนสำหรับรถยนต์และรถจักรยานยนต์แบบพลังงานไฟฟ้าจากแบตเตอรี่ที่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ตามประกาศกรมสรรพสามิต

---

[๑] ส่งพร้อมหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๙๑๑/๑๓๖ ลงวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๖๙ ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกามีถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการรับสิทธิตามมาตรการสนับสนุนการใช้ยานยนต์ไฟฟ้าประเภทรถยนต์และรถจักรยานยนต์ ลงวันที่ ๒๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยกำหนดให้ยานยนต์ไฟฟ้าที่มีสิทธิได้รับเงินอุดหนุนต้องมีคุณลักษณะและคุณสมบัติตามที่ประกาศกรมสรรพสามิตดังกล่าวกำหนด เช่น กรณีรถยนต์นั่งหรือรถยนต์โดยสารที่มีที่นั่งไม่เกิน ๑๐ คน ที่มีราคาขายปลีกแนะนำไม่เกิน ๒ ล้านบาท หากมีขนาดความจุแบตเตอรี่ตั้งแต่ ๑๐ กิโลวัตต์ชั่วโมง แต่น้อยกว่า ๓๐ กิโลวัตต์ชั่วโมง มีสิทธิได้รับเงินอุดหนุน ๗๐,๐๐๐ บาท ต่อคัน แต่หากมีขนาดความจุแบตเตอรี่ตั้งแต่ ๓๐ กิโลวัตต์ชั่วโมงขึ้นไป มีสิทธิได้รับเงินอุดหนุน ๑๕๐,๐๐๐ บาท ต่อคัน และรถจักรยานยนต์มีสิทธิได้รับเงินอุดหนุน ๑๘,๐๐๐ บาท ต่อคัน โดยเป็นการให้เงินอุดหนุนแก่ผู้ประกอบอุตสาหกรรมหรือผู้นำเข้าเพื่อให้สามารถตั้งราคาขายปลีกในจำนวนที่หักเงินอุดหนุนแล้ว ทั้งนี้ เพื่อเป็นการสร้างแรงจูงใจให้ผู้บริโภคต้องการซื้อมากขึ้น ผู้บริโภคจึงได้รับประโยชน์โดยอ้อมในเรื่องราคาที่ลดลง ส่วนผู้ประกอบอุตสาหกรรมหรือผู้นำเข้าจะได้รับประโยชน์สำคัญในเรื่องการเพิ่มกำลังซื้อ

๓. เนื่องจากมาตรการฯ เป็นการลดอัตราหรือยกเว้นอากรขาเข้า การลดอัตราภาษีสรรพสามิต และการให้เงินอุดหนุนแก่ผู้ได้รับสิทธิตามมาตรการฯ เพื่อให้ราคายานยนต์ไฟฟ้าลดลงใกล้เคียงกับยานยนต์ประเภทเครื่องยนต์สันดาปภายใน ส่งผลให้เกิดความต้องการซื้อและสร้างแรงจูงใจให้มีการผลิตรถยนต์และรถจักรยานยนต์แบบพลังงานไฟฟ้าจากแบตเตอรี่เพิ่มขึ้น โดยมีเป้าหมายเพื่อให้ประเทศไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้า และเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าและชิ้นส่วนสำคัญของยานยนต์ไฟฟ้าในประเทศ การได้รับสิทธิประโยชน์ตามมาตรการฯ ย่อมก่อให้เกิดข้อผูกพันแก่ผู้ได้รับสิทธิที่จะต้องดำเนินการบางอย่างเพื่อตอบแทนให้แก่รัฐ ดังนั้น การออกประกาศกรมสรรพสามิตเพื่อดำเนินการตามมาตรการฯ จึงกำหนดเงื่อนไขหรือข้อผูกพันเกี่ยวกับการผลิตเพื่อชดเชยการนำเข้า และการใช้แบตเตอรี่หรือชิ้นส่วนสำคัญที่ผลิตในประเทศ โดยข้อ ๑๓ แห่งประกาศกรมสรรพสามิต เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการรับสิทธิตามมาตรการสนับสนุนการใช้ยานยนต์ไฟฟ้าประเภทรถยนต์และรถจักรยานยนต์ฯ กำหนดให้ผู้เข้าร่วมมาตรการฯ ต้องผลิตชดเชยให้เป็นไปตามสัดส่วนที่กำหนด เช่น กรณีที่มีการนำเข้ารถยนต์นั่งหรือรถยนต์โดยสารที่มีที่นั่งไม่เกิน ๑๐ คน แบบพลังงานไฟฟ้าจากแบตเตอรี่ที่มีราคาขายปลีกแนะนำไม่เกิน ๒ ล้านบาท และมีขนาดความจุของแบตเตอรี่ตั้งแต่ ๑๐ กิโลวัตต์ชั่วโมงขึ้นไป ต้องผลิตรถยนต์นั่งหรือรถยนต์โดยสารที่มีที่นั่งไม่เกิน ๑๐ คน แบบพลังงานไฟฟ้าจากแบตเตอรี่รุ่นใดก็ได้ โดยต้องผลิตชดเชยจนครบตามจำนวนการนำเข้ามาในประเทศในแบบสำเร็จรูปทั้งคัน ในอัตราส่วน ๑ : ๑ เท่า (นำเข้า ๑ คัน ผลิต ๑ คัน) ของจำนวนที่นำเข้ามาทั้งหมดตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๖๕ - ๒๕๖๖ เช่น นำเข้ามาและได้รับเงินอุดหนุนจำนวน ๑๐๐ คัน ต้องผลิตชดเชยจำนวน ๑๐๐ คัน ทั้งนี้ จะต้องผลิตให้แล้วเสร็จภายในวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๗ แต่หากจำเป็นต้องขยายระยะเวลาการผลิตชดเชยจนถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๘ ต้องผลิตเพื่อชดเชยการนำเข้าในอัตราส่วน ๑ : ๑.๕ เท่า (นำเข้า ๑ คัน ผลิต ๑.๕ คัน) ของจำนวนที่นำเข้ามาทั้งหมด เช่น นำเข้ามาและได้รับเงินอุดหนุนจำนวน ๑๐๐ คัน ต้องผลิตชดเชยจำนวน ๑๕๐ คัน

๔. ในกรณีที่ไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขการผลิตเพื่อชดเชยการนำเข้า ประกาศกรมสรรพสามิต เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการรับสิทธิตามมาตรการสนับสนุนการใช้ยานยนต์ไฟฟ้าประเภทรถยนต์และรถจักรยานยนต์ฯ ได้กำหนดความผิดไว้ตามความในข้อ ๑๖ วรรคหนึ่ง กล่าวคือ หากได้ดำเนินการจ่ายเงินอุดหนุนไปแล้ว กรมสรรพสามิตจะเรียกคืนเงินอุดหนุนดังกล่าวจากผู้ได้รับ

เงินอุดหนุนเป็นรายคันตามจำนวนที่ไม่สามารถดำเนินการผลิตชดเชยได้ พร้อมดอกเบี้ยร้อยละ ๗.๕ ต่อปี โดยไม่คิดทบต้น และจะบังคับตามหนังสือสัญญาค้ำประกันโดยธนาคารที่วางไว้เต็มจำนวน และข้อ ๑๖ วรรคสอง กำหนดให้ผู้ได้รับสิทธิตามมาตรการฯ ตลอดจนผู้ประกอบอุตสาหกรรมหรือผู้ประกอบกิจการที่มีความเกี่ยวข้องกับผู้ได้รับสิทธิดังกล่าว จะต้องร่วมกันรับผิดโดยเสียค่าปรับในจำนวนเท่ากับภาษีสรรพสามิต เบี้ยปรับ และเงินเพิ่ม ตามกฎหมายว่าด้วยภาษีสรรพสามิต ที่ชำระขาดไปสำหรับรถยนต์นั่ง รถยนต์โดยสารที่มีที่นั่งไม่เกิน ๑๐ คน หรือรถจักรยานยนต์ เป็นรายคันตามจำนวนที่ไม่สามารถดำเนินการผลิตชดเชยได้ เนื่องจากผู้ที่นำยานยนต์ไฟฟ้าเข้ามานั้น หากเป็นรถยนต์นั่งหรือรถยนต์โดยสารที่มีที่นั่งไม่เกิน ๑๐ คน จะได้รับสิทธิเสียภาษีสรรพสามิตในอัตราร้อยละ ๒ (จากร้อยละ ๘) โดยเงื่อนไขของการได้รับการลดอัตราภาษีดังกล่าว ประกาศกรมสรรพสามิตเกี่ยวกับมาตรการภาษีข้างต้นได้กำหนดเงื่อนไขของการผลิตชดเชยไว้เช่นเดียวกัน ดังนั้น หากปรากฏว่าผู้ที่ได้รับสิทธิมิได้ผลิตชดเชยตามเงื่อนไขนั้น ย่อมจะไม่ได้รับสิทธิเสียภาษีสรรพสามิตในอัตราร้อยละ ๒ และจะต้องเสียภาษีสรรพสามิตในอัตราร้อยละ ๘ ซึ่งต้องถือว่าภาษีสรรพสามิตที่เสียไว้ในขั้นตอนของการนำเข้าเป็นการเสียภาษีที่ไม่ถูกต้อง ส่งผลให้มีภาษีสรรพสามิต เบี้ยปรับ และเงินเพิ่ม ซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจประเมินภาษีได้ตามพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๖๐ และความในข้อ ๑๖ วรรคสอง กำหนดให้นำค่าภาษีสรรพสามิต เบี้ยปรับ และเงินเพิ่มดังกล่าวมากำหนดให้อยู่ในรูปแบบของ “ค่าปรับ” ด้วย หากมิได้ผลิตชดเชยตามเงื่อนไข จะต้องเสียค่าปรับเป็นรายคันตามจำนวนที่ไม่สามารถดำเนินการผลิตชดเชยได้

๕. โดยที่การผลิตเพื่อชดเชยการนำเข้าตามมาตรการฯ จะต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๘ ซึ่งปัจจุบันครบกำหนดเวลาแล้ว แต่ปรากฏว่ามีผู้ประกอบการที่เข้าร่วมมาตรการฯ บางรายมิได้ดำเนินการผลิตเพื่อชดเชยการนำเข้าให้ครบตามอัตราส่วนที่กำหนด จึงต้องดำเนินการบังคับให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับความรับผิดที่กำหนดไว้ตามประกาศกรมสรรพสามิต เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการรับสิทธิตามมาตรการสนับสนุนการใช้ยานยนต์ไฟฟ้าประเภทรถยนต์และรถจักรยานยนต์ฯ อย่างไรก็ดี ในส่วนที่เกี่ยวกับการเรียกคืนเงินอุดหนุนเป็นรายคันตามจำนวนที่ไม่สามารถดำเนินการผลิตชดเชยได้ พร้อมดอกเบี้ยร้อยละ ๗.๕ ต่อปี โดยไม่คิดทบต้น และการเรียกค่าปรับในจำนวนเท่ากับภาษีสรรพสามิต เบี้ยปรับ และเงินเพิ่ม ตามกฎหมายว่าด้วยภาษีสรรพสามิต ที่ชำระขาดไปเป็นรายคันตามจำนวนที่ไม่สามารถดำเนินการผลิตชดเชยได้ นั้น กรมสรรพสามิตมีประเด็นปัญหาในเรื่องของรูปแบบในการดำเนินการว่าจะต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองหรือไม่ โดยมีความเห็นเป็น ๒ ฝ่าย ดังนี้

ฝ่ายที่หนึ่ง เห็นว่า ความรับผิดและมาตรการบังคับสำหรับผู้ได้รับสิทธิตลอดจนผู้ประกอบอุตสาหกรรมหรือผู้ประกอบกิจการที่มีความเกี่ยวข้องกับผู้ได้รับสิทธิ กำหนดไว้ในประกาศกรมสรรพสามิต เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการรับสิทธิตามมาตรการสนับสนุนการใช้ยานยนต์ไฟฟ้าประเภทรถยนต์และรถจักรยานยนต์ฯ ซึ่งมีสถานะเป็น “กฎ” โดยผู้ได้รับสิทธิตลอดจนผู้ประกอบอุตสาหกรรมหรือผู้ประกอบกิจการที่มีความเกี่ยวข้องกับผู้ได้รับสิทธิได้แสดงเจตนาเข้าผูกพันต่อกฎดังกล่าวจากการที่ผู้ขอรับสิทธิได้ยื่นหนังสือแจ้งความประสงค์ขอรับสิทธิตามมาตรการฯ และคณะกรรมการกำหนดหลักเกณฑ์และพิจารณาการขอรับสิทธิตามมาตรการสนับสนุนการใช้ยานยนต์ไฟฟ้าประเภทรถยนต์และรถจักรยานยนต์ได้พิจารณาและตรวจสอบให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขของการได้รับสิทธิ แล้วนำเสนอต่ออธิบดีกรมสรรพสามิต

หรือผู้ที่อธิบดีกรมสรรพสามิตมอบหมายเพื่อพิจารณาและอนุมัติให้เป็นผู้ได้รับสิทธิ นิติสัมพันธ์ในเรื่องนี้มีรากฐานจากกฎรวมถึงคำสั่งทางปกครองที่ได้อนุมัติให้เป็นผู้ได้รับสิทธิ ดังนั้น เมื่อมีการปฏิบัติผิดเงื่อนไขหรือข้อผูกพันเกี่ยวกับการผลิตชดเชยจนทำให้เกิดความรับผิดที่ได้กำหนดไว้ในกฎข้างต้น กรมสรรพสามิตจึงต้องดำเนินการออกคำสั่งทางปกครองเพื่อเรียกคืนเงินอุดหนุน ดอกเบี้ย รวมถึงการเรียกให้มาชำระค่าปรับตามที่กำหนดไว้ในประกาศกรมสรรพสามิตดังกล่าว หากผู้ได้รับคำสั่งไม่ปฏิบัติตามคำสั่งทางปกครองดังกล่าว กรมสรรพสามิตจะต้องใช้มาตรการบังคับทางปกครองเพื่อบังคับให้เป็นไปตามคำสั่งทางปกครองต่อไป (ความเห็นในแนวทางนี้อาจเทียบเคียงได้กับข้อเท็จจริงบางส่วนที่เกิดขึ้นในคดีเกี่ยวกับการเรียกเงินคืนจากโครงการเราชนะ ตามนัยของคำสั่งศาลปกครองสูงสุดที่ ๘๖๓/๒๕๖๕)

ฝ่ายที่สอง เห็นว่า นิติสัมพันธ์ในเรื่องนี้มาจากการที่ผู้ได้รับสิทธิตลอดจนผู้ประกอบอุตสาหกรรมหรือผู้ประกอบกิจการที่มีความเกี่ยวข้องกับผู้ได้รับสิทธิแสดงเจตนาเข้าร่วมมาตรการฯ และกรมสรรพสามิตได้ลงนามในข้อตกลงการรับสิทธิตามมาตรการฯ ซึ่งเป็นข้อตกลงที่ปรากฏอยู่ในแบบแนบท้ายประกาศกรมสรรพสามิต เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการรับสิทธิตามมาตรการสนับสนุนการใช้ยานยนต์ไฟฟ้าประเภทรถยนต์และรถจักรยานยนต์ฯ โดยข้อตกลงนี้กำหนดเกี่ยวกับหลักเกณฑ์และเงื่อนไขต่าง ๆ ที่ผู้ได้รับสิทธิตลอดจนผู้ประกอบอุตสาหกรรมหรือผู้ประกอบกิจการที่มีความเกี่ยวข้องกับผู้ได้รับสิทธิ ให้สัญญาไว้ต่อกรมสรรพสามิตว่าจะดำเนินการซึ่งรวมถึงข้อผูกพันหรือหน้าที่ในการผลิตเพื่อชดเชยการนำเข้า และความรับผิดหากไม่สามารถดำเนินการผลิตเพื่อชดเชยการนำเข้าได้ตามเงื่อนไข แม้รายละเอียดในข้อตกลงการรับสิทธิที่ลงนามกันนั้นจะมีเนื้อหาเช่นเดียวกับประกาศกรมสรรพสามิตดังกล่าว แต่การที่ทุกฝ่ายได้ลงนามเป็นข้อตกลงร่วมกันย่อมถือเป็นการร่วมผูกนิติสัมพันธ์กันโดยตั้งอยู่บนรากฐานของสัญญา เมื่อไม่ปฏิบัติตามข้อตกลงการรับสิทธิ กรมสรรพสามิตจึงต้องใช้สิทธิเรียกร้องให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรมหรือผู้ประกอบกิจการที่มีความเกี่ยวข้องกับผู้ได้รับสิทธิปฏิบัติให้เป็นไปตามข้อตกลงการรับสิทธิ และหากยังคงไม่ปฏิบัติตามข้อตกลงการรับสิทธิ กรมสรรพสามิตจะต้องใช้สิทธิทางศาลเพื่อบังคับให้เป็นไปตามความรับผิดที่ได้ตกลงร่วมกันไว้ตามข้อตกลงการรับสิทธิต่อไป (ความเห็นในแนวทางนี้อาจเทียบเคียงได้กับข้อเท็จจริงบางส่วนที่เกิดขึ้นในคดีเกี่ยวกับการเรียกเงินคืนจากโครงการรถยนต์คันแรกตามนโยบายรัฐบาล ตามนัยของคำวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาลที่ ๗๙/๒๕๖๒ และคำวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาลที่ ๘๐/๒๕๖๒)

กรมสรรพสามิตพิจารณาแล้ว เห็นว่า ประเด็นปัญหาเกี่ยวกับรูปแบบการดำเนินการเรียกคืนเงินอุดหนุน ดอกเบี้ย และค่าปรับตามมาตรการฯ ว่าจะต้องปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองหรือไม่นั้น กรมสรรพสามิตและคณะกรรมการกำหนดหลักเกณฑ์และพิจารณาการขอรับสิทธิตามมาตรการสนับสนุนการใช้ยานยนต์ไฟฟ้าประเภทรถยนต์และรถจักรยานยนต์ไม่สามารถหาข้อยุติได้ว่าจะต้องดำเนินการไปในแนวทางใด ประกอบกับมีแนวโน้มว่ากรมสรรพสามิตจะต้องดำเนินการในหลายกรณี โดยต้องมีการเรียกคืนเงินอุดหนุน ดอกเบี้ย และค่าปรับในจำนวนหลักพันล้านบาท จึงต้องมีข้อยุติที่ชัดเจนตั้งแต่ต้นเพื่อป้องกันประเด็นปัญหาในทางกฎหมายหรือข้อโต้แย้งต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้น กรมสรรพสามิตจึงขอหารือในประเด็นว่านิติสัมพันธ์ระหว่างกรมสรรพสามิต ผู้ได้รับสิทธิตามมาตรการฯ ตลอดจนผู้ประกอบอุตสาหกรรมหรือผู้ประกอบกิจการที่มีความเกี่ยวข้องกับผู้ได้รับสิทธิ มีรากฐานมาจากกฎและคำสั่งทางปกครองหรือมีรากฐานมาจากสัญญา และในการเรียกคืนเงินอุดหนุน ดอกเบี้ย และค่าปรับ จะต้องปฏิบัติ

ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองหรือไม่ เพื่อที่กรมสรรพสามิตจะได้ดำเนินการให้ถูกต้อง ครบถ้วน และสอดคล้องกับกฎหมายที่เกี่ยวข้องต่อไป

คณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองได้พิจารณาข้อหารือของกรมสรรพสามิต โดยมีผู้แทนกระทรวงการคลัง (กรมสรรพสามิต) เป็นผู้ชี้แจงข้อเท็จจริงแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงเพิ่มเติม ดังนี้

๑. การดำเนินการตามมาตรการสนับสนุนการใช้ยานยนต์ไฟฟ้าประเภทรถยนต์และรถจักรยานยนต์ (มาตรการฯ) ของกรมสรรพสามิต ในส่วนของมาตรการที่ไม่ใช่ภาษีซึ่งเป็นการให้เงินอุดหนุน กรมสรรพสามิตได้รับการจัดสรรงบประมาณตามกฎหมายว่าด้วยงบประมาณรายจ่ายประจำปีเพื่อนำมาใช้เป็นเงินอุดหนุน ดังนี้

(๑) ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ และ พ.ศ. ๒๕๖๖ ได้รับการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายจากงบกลาง รายการเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น ตามพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ และพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖

(๒) ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ ส่วนหนึ่งได้รับการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายตามงบแผนงานบูรณาการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต โครงการสนับสนุนการใช้ยานยนต์ไฟฟ้าประเภทรถยนต์และรถจักรยานยนต์ งบเงินอุดหนุน เงินอุดหนุนทั่วไป รายการเงินอุดหนุนตามมาตรการ EV3 แต่ไม่เพียงพอ กรมสรรพสามิตจึงขอรับการจัดสรรจากงบกลาง รายการเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น ตามพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ อีกส่วนหนึ่ง

(๓) ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ ได้รับการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายตามงบแผนงานบูรณาการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต โครงการสนับสนุนการใช้ยานยนต์ไฟฟ้าประเภทรถยนต์และรถจักรยานยนต์ งบเงินอุดหนุน เงินอุดหนุนทั่วไป รายการเงินอุดหนุนตามมาตรการ EV3 ตามพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘

๒. การขอรับเงินอุดหนุนตามประกาศกรมสรรพสามิต เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขการรับสิทธิตามมาตรการสนับสนุนการใช้ยานยนต์ไฟฟ้าประเภทรถยนต์และรถจักรยานยนต์ ลงวันที่ ๒๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๕ มีขั้นตอนสรุปได้ ดังนี้

(๑) ขั้นตอนการยื่นคำขอรับสิทธิตามมาตรการฯ จะต้องดำเนินการตามข้อ ๔ ที่กำหนดให้ผู้ขอรับสิทธิยื่นหนังสือแจ้งความประสงค์ขอรับสิทธิตามมาตรการฯ พร้อมเอกสารหลักฐานต่ออธิบดีกรมสรรพสามิต โดยคณะกรรมการกำหนดหลักเกณฑ์และพิจารณาการขอรับสิทธิตามมาตรการสนับสนุนการใช้ยานยนต์ไฟฟ้าประเภทรถยนต์และรถจักรยานยนต์จะเป็นผู้พิจารณาและตรวจสอบ แล้วเสนอต่ออธิบดีกรมสรรพสามิตหรือผู้ที่อธิบดีกรมสรรพสามิตมอบหมายเพื่อพิจารณาและอนุมัติให้เป็นผู้ได้รับสิทธิตามมาตรการฯ

(๒) ขั้นตอนการทำข้อตกลงการรับสิทธิตามมาตรการฯ จะต้องดำเนินการตามข้อ ๕ ที่กำหนดให้ผู้ได้รับสิทธิตามมาตรการฯ และผู้ประกอบอุตสาหกรรมหรือผู้ประกอบกิจการที่มีความเกี่ยวข้องกับผู้ได้รับสิทธิต้องทำข้อตกลงการรับสิทธิตามมาตรการฯ กับอธิบดีกรมสรรพสามิตหรือผู้ที่อธิบดี

กรมสรรพสามิตมอบหมายเพื่อตกลงจะปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขตามที่กำหนดไว้ในประกาศกรมสรรพสามิตดังกล่าว

(๓) ขั้นตอนการขอรับเงินอุดหนุน จะต้องดำเนินการตามข้อ ๑๒ โดยผู้ได้รับสิทธิตามมาตรการฯ จะต้องยื่นแบบคำขอรับเงินอุดหนุน พร้อมเอกสารหลักฐานต่ออธิบดีกรมสรรพสามิต โดยคณะกรรมการกำหนดหลักเกณฑ์และพิจารณาการขอรับสิทธิตามมาตรการสนับสนุนการใช้ยานยนต์ไฟฟ้าประเภทรถยนต์และรถจักรยานยนต์จะเป็นผู้พิจารณาและตรวจสอบ แล้วเสนอต่ออธิบดีกรมสรรพสามิตหรือผู้ที่อธิบดีกรมสรรพสามิตมอบหมายเพื่อพิจารณาและอนุมัติเงินอุดหนุนให้แก่ผู้ได้รับสิทธิตามมาตรการฯ ซึ่งมีสิทธิได้รับเงินอุดหนุน (ผู้ได้รับเงินอุดหนุน)

๓. ตามกรณีที่หารือ กรมสรรพสามิตตรวจสอบพบว่า ผู้ได้รับเงินอุดหนุนตามมาตรการฯ ไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขเกี่ยวกับการผลิตรถยนต์เพื่อชดเชยการนำเข้าซึ่งจะต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๘ ตามข้อ ๑๓.๑ แห่งประกาศกรมสรรพสามิต เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการรับสิทธิตามมาตรการสนับสนุนการใช้ยานยนต์ไฟฟ้าประเภทรถยนต์และรถจักรยานยนต์ฯ อันเป็นเหตุให้กรมสรรพสามิตต้องดำเนินการเรียกคืนเงินอุดหนุนและเรียกค่าปรับตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๖ ต่อไป

คณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองได้พิจารณาข้อหารือประกอบกับข้อเท็จจริงเพิ่มเติมดังกล่าวแล้ว เห็นสมควรกำหนดประเด็นที่ต้องพิจารณาว่า การเรียกคืนเงินอุดหนุนและการเรียกค่าปรับตามมาตรการฯ ในกรณีผู้ได้รับเงินอุดหนุนไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขเกี่ยวกับการผลิตรถยนต์เพื่อชดเชยการนำเข้า กรมสรรพสามิตจะต้องดำเนินการตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ หรือไม่ เห็นว่า การดำเนินการตามมาตรการฯ ของกรมสรรพสามิตเป็นไปตามนโยบายของรัฐบาลตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ ที่รับทราบแนวทางการดำเนินงานส่งเสริมยานยนต์ไฟฟ้าตามผลการประชุมคณะกรรมการนโยบายยานยนต์ไฟฟ้าแห่งชาติ ครั้งที่ ๓/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ และครั้งที่ ๑/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๖๕ ซึ่งกรมสรรพสามิตได้รับมอบหมายจากมติคณะรัฐมนตรีที่มีคำสั่งให้กรมสรรพสามิตต้องดำเนินการออกมาตรการภาษีและมาตรการที่ไม่ใช่ภาษีตามที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจ โดยในส่วนของมาตรการภาษีซึ่งเป็นการลดภาษีสรรพสามิต กรมสรรพสามิตได้ดำเนินการโดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๖๐ ประกอบกับกฎกระทรวงกำหนดพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ๒๓) พ.ศ. ๒๕๖๕ เพื่อออกประกาศกรมสรรพสามิต ได้แก่ ประกาศกรมสรรพสามิต เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขของรถยนต์นั่งหรือรถยนต์โดยสารที่มีที่นั่งไม่เกิน ๑๐ คน ประเภทประหยัดพลังงานแบบพลังงานไฟฟ้า (Electric Powered Vehicle) ลงวันที่ ๘ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกาศกรมสรรพสามิต เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขของรถยนต์กระบะแบบพลังงานไฟฟ้า (Electric Powered Vehicle) ลงวันที่ ๘ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และประกาศกรมสรรพสามิต เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขของรถจักรยานยนต์แบบพลังงานไฟฟ้า ลงวันที่ ๘ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม สำหรับในส่วนของมาตรการที่ไม่ใช่ภาษีซึ่งเป็นการให้เงินอุดหนุน กรมสรรพสามิตได้ดำเนินการโดยอาศัยอำนาจตามกฎหมายว่าด้วยงบประมาณรายจ่ายประจำปี ประกอบกับประกาศกรมสรรพสามิต เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการรับสิทธิตามมาตรการสนับสนุนการใช้ยานยนต์ไฟฟ้าประเภทรถยนต์และรถจักรยานยนต์ ลงวันที่ ๒๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๕ อันเป็นการปฏิบัติตามมติคณะรัฐมนตรีที่สั่งการโดยชอบให้ดำเนินการ

เมื่อการดำเนินการของกรมสรรพสามิตตามมาตรการที่ไม่ใช่ภาษีซึ่งเป็นการให้เงินอุดหนุน อธิบดีกรมสรรพสามิตหรือผู้ที่อธิบดีกรมสรรพสามิตมอบหมายมีหน้าที่และอำนาจในการตรวจสอบและอนุมัติการเป็นผู้ได้รับสิทธิตามมาตรการฯ รวมทั้งอนุมัติเงินอุดหนุน การออกคำสั่งอนุมัติให้เป็นผู้ได้รับสิทธิตามมาตรการฯ และอนุมัติเงินอุดหนุนจึงเป็นการกระทำฝ่ายเดียวของกรมสรรพสามิตโดยอาศัยอำนาจตามกฎหมายว่าด้วยงบประมาณรายจ่ายประจำปี ประกอบกับประกาศกรมสรรพสามิต เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการรับสิทธิตามมาตรการสนับสนุนการใช้ยานยนต์ไฟฟ้าประเภทรถยนต์และรถจักรยานยนต์ฯ[๒] กรมสรรพสามิตหรือผู้ที่อธิบดีกรมสรรพสามิตมอบหมายจึงเป็นเจ้าหน้าที่ตามบทนิยามคำว่า “เจ้าหน้าที่” ตามมาตรา ๕[๓] แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ เนื่องจากเป็นผู้ใช้อำนาจทางปกครองของรัฐตามกฎหมายในการดำเนินกิจการทางปกครองเพื่อส่งเสริมให้เกิดการใช้ยานยนต์ไฟฟ้าในประเทศไทยและขับเคลื่อนการพัฒนาอุตสาหกรรมยานยนต์ไฟฟ้าในประเทศไทยให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ดังนั้น คำสั่งอนุมัติให้เป็นผู้ได้รับสิทธิตามมาตรการฯ และอนุมัติเงินอุดหนุนจึงมีสถานะเป็นคำสั่งทางปกครองตามบทนิยามคำว่า “คำสั่งทางปกครอง” ตามมาตรา ๕[๔] แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน เนื่องจากเป็นกรณีที่เจ้าหน้าที่ใช้อำนาจตามกฎหมายซึ่งมีผลเป็นการสร้างนิติสัมพันธ์ขึ้น

---

[๒]การดำเนินมาตรการภาษีและมาตรการที่ไม่ใช่ภาษีของกรมสรรพสามิตในเรื่องนี้ มีลักษณะเดียวกับมาตรการสนับสนุนทางเศรษฐกิจของสาธารณรัฐฝรั่งเศสซึ่งดำเนินการผ่านการให้เงินอุดหนุน (subvention) และการยกเว้นภาษี (exonération fiscale) ทั้งนี้ สภาแห่งรัฐ (Conseil d'État) ได้วางแนวทางเกี่ยวกับลักษณะของการให้เงินอุดหนุนว่า รัฐสามารถให้เงินอุดหนุนได้โดยอาศัยอำนาจตามกฎหมายงบประมาณรายจ่ายประจำปี (Loi de finances) ซึ่งการให้เงินอุดหนุนเป็นอำนาจในการตัดสินใจฝ่ายเดียวของหน่วยงานรัฐ (unilatéral) เพื่อสนับสนุนกิจกรรมที่เป็นประโยชน์สาธารณะ นอกจากนี้ กรณีการให้เงินอุดหนุนตามโครงการของรัฐในสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี ศาลปกครองสูงสุดแห่งสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี (Bundesverwaltungsgericht) ได้เคยวางแนวทางไว้ว่า การให้เงินอุดหนุนตามโครงการของรัฐ (Subvention) เป็นการกระทำที่เป็นการให้ประโยชน์แก่ประชาชนซึ่งมิได้เป็นการจำกัดสิทธิและเสรีภาพ ดังนั้น แม้จะไม่มีบทบัญญัติแห่งกฎหมายเกี่ยวกับการดำเนินการดังกล่าวไว้โดยตรง แต่รัฐย่อมอาศัยอำนาจตามกฎหมายว่าด้วยงบประมาณรายจ่ายประจำปีเพื่อดำเนินการดังกล่าวได้

[๓]มาตรา ๕ ในพระราชบัญญัตินี้

ฯลฯ ฯลฯ

“เจ้าหน้าที่” หมายความว่า บุคคล คณะบุคคล หรือนิติบุคคล ซึ่งใช้อำนาจหรือได้รับมอบให้ใช้อำนาจทางปกครองของรัฐในการดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดตามกฎหมาย ไม่ว่าจะเป็นการจัดตั้งขึ้นในระบบราชการ รัฐวิสาหกิจหรือกิจการอื่นของรัฐหรือไม่ก็ตาม

ฯลฯ ฯลฯ

[๔]มาตรา ๕ ในพระราชบัญญัตินี้

ฯลฯ ฯลฯ

“คำสั่งทางปกครอง” หมายความว่า

(๑) การใช้อำนาจตามกฎหมายของเจ้าหน้าที่ที่มีผลเป็นการสร้างนิติสัมพันธ์ขึ้นระหว่างบุคคลในอันที่จะก่อ เปลี่ยนแปลง โอน สงวน ระงับ หรือมีผลกระทบต่อสถานภาพของสิทธิหรือหน้าที่ของบุคคล ไม่ว่าจะเป็นการถาวรหรือชั่วคราว เช่น การสั่งการ การอนุญาต การอนุมัติ การวินิจฉัยอุทธรณ์ การรับรอง และการรับจดทะเบียน แต่ไม่หมายความรวมถึงการออกกฎ

(๒) การอื่นที่กำหนดในกฎกระทรวง

ฯลฯ ฯลฯ

ระหว่างบุคคลหรือมีผลกระทบต่อสถานภาพของสิทธิหรือหน้าที่ของบุคคลผู้ยื่นคำขอรับสิทธิประโยชน์ตามมาตรการฯ ทั้งนี้ สอดคล้องกับความเห็นของคณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองที่เคยให้ความเห็นไว้ในเรื่องเสร็จที่ ๙๑๐/๒๕๕๗[๕] นอกจากนี้ ในส่วนของการทำข้อตกลงการรับสิทธิตามมาตรการฯ ซึ่งเป็นขั้นตอนก่อนการขอรับเงินอุดหนุนตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๕[๖] แห่งประกาศกรมสรรพสามิต เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการรับสิทธิตามมาตรการสนับสนุนการใช้ยานยนต์ไฟฟ้าประเภทรถยนต์และรถจักรยานยนต์ฯ นั้น เมื่อพิจารณาวัตถุประสงค์ของการทำข้อตกลงดังกล่าวแล้ว เห็นว่ามีลักษณะเป็นเพียงการแสดงเจตนาฝ่ายเดียวของผู้ได้รับสิทธิตามมาตรการฯ และผู้ประกอบอุตสาหกรรมหรือผู้ประกอบกิจการที่มีความเกี่ยวข้องกับผู้ได้รับสิทธิดังกล่าวว่าจะทำตามเงื่อนไขในการได้รับสิทธิตามมาตรการฯ โดยกรมสรรพสามิตไม่มีหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติการใดเป็นการตอบแทน ดังนั้น การทำข้อตกลงดังกล่าวจึงมีลักษณะเป็นเพียงคำรับรองในการปฏิบัติตามเงื่อนไขของคำสั่งทางปกครองที่อนุมัติเงินอุดหนุนเท่านั้น[๗] มิใช่เป็นความสัมพันธ์ในลักษณะของสัญญาที่ผูกพันกันระหว่างคู่สัญญา ดังที่คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ได้เคยวินิจฉัยไว้ในเรื่องเสร็จที่ ๔๗๘/๒๕๖๘[๘]

---

[๕]บันทึกคณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง เรื่อง การมีหนังสือปฏิเสธสิทธิในการขอรับเงินคืนของประชาชนตามมาตรการรถยนต์คันแรกของรัฐบาล ส่งพร้อมหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ นร ๐๙๐๓/๑๓๔ ลงวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๗ ถึงกรมสรรพสามิต

[๖]ข้อ ๕ ผู้ขอรับสิทธิตามข้อ ๒ ที่ได้รับการอนุมัติให้เป็นผู้ได้รับสิทธิตามข้อ ๔ วรรคสอง ผู้ประกอบอุตสาหกรรมหรือผู้ประกอบกิจการที่มีความเกี่ยวข้องกับผู้ได้รับสิทธิในขั้นตอนการขอรับสิทธิดังกล่าวต้องทำข้อตกลงการรับสิทธิตามมาตรการสนับสนุนการใช้ยานยนต์ไฟฟ้าประเภทรถยนต์และรถจักรยานยนต์กับอธิบดีกรมสรรพสามิตหรือผู้ที่อธิบดีกรมสรรพสามิตมอบหมาย และเมื่อได้มีการลงนามข้อตกลงการรับสิทธิจนเสร็จสมบูรณ์แล้ว ให้เก็บต้นฉบับข้อตกลงการรับสิทธินั้นไว้ ณ สำนักมาตรฐานและพัฒนาการจัดเก็บภาษี ๒ และส่งมอบคู่ฉบับข้อตกลงการรับสิทธิให้ผู้ได้รับสิทธิตามมาตรการสนับสนุนการใช้ยานยนต์ไฟฟ้าประเภทรถยนต์และรถจักรยานยนต์ รวมทั้งผู้ประกอบอุตสาหกรรมหรือผู้ประกอบกิจการที่มีความเกี่ยวข้องกับผู้ได้รับสิทธิดังกล่าว ทั้งนี้ ให้สำนักมาตรฐานและพัฒนาการจัดเก็บภาษี ๒ สำเนาเอกสารข้อตกลงการรับสิทธิให้สำนักงานสรรพสามิตภาคและสำนักงานสรรพสามิตพื้นที่แห่งท้องที่ที่โรงอุตสาหกรรมตั้งอยู่ หรือสำนักงานสรรพสามิตพื้นที่แห่งท้องที่ที่สถานประกอบการของผู้นำเข้าตั้งอยู่ แล้วแต่กรณี เพื่อทราบ

[๗]กรณีที่หน่วยงานของรัฐให้เงินอุดหนุนแก่เอกชนซึ่งเป็นผู้รับประโยชน์ โดยผู้รับประโยชน์จะต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขในการรับเงินอุดหนุน นั้น ได้เคยมีการแก้ไขบทบัญญัติของกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ การวิจัยและนวัตกรรม จากเดิมบทบัญญัติมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ การวิจัยและนวัตกรรม พ.ศ. ๒๕๖๒ ได้ใช้ถ้อยคำว่า “ข้อตกลงให้ดำเนินโครงการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี หรือโครงการวิจัยและนวัตกรรม” ต่อมาบทบัญญัติมาตราดังกล่าวได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ การวิจัยและนวัตกรรม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๘ โดยแก้ไขถ้อยคำเป็น “คำรับรองการปฏิบัติตามเงื่อนไขของการรับเงินอุดหนุนให้ดำเนินโครงการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี หรือโครงการวิจัยและนวัตกรรม” เพื่อไม่ให้เกิดการตีความว่าเป็นการทำความตกลงกันระหว่างสองฝ่ายอันมีลักษณะเป็นสัญญา แต่เป็นเรื่องของการทำคำรับรองของผู้ได้รับเงินอุดหนุนว่าจะปฏิบัติตามเงื่อนไขในการได้รับเงินอุดหนุน

[๘]บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด กรณีเกิดความเสียหายแก่เงินทุนอุดหนุนวิจัยที่หน่วยงานของรัฐได้รับการจัดสรรงบประมาณจากกองทุนส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ส่งพร้อมหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ด่วน ที่ นร ๐๙๑๑/๔๕ ลงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๘ ถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

สำหรับการกำหนดให้ผู้ได้รับสิทธิตามมาตรการฯ และผู้ประกอบอุตสาหกรรมหรือผู้ประกอบกิจการที่มีความเกี่ยวข้องกับผู้ได้รับสิทธิดังกล่าว มีหน้าที่ต้องดำเนินการผลิตรถยนต์เพื่อชดเชยการนำเข้าตามสัดส่วนที่กำหนดตามข้อ ๑๓.๑[๙] แห่งประกาศกรมสรรพสามิต เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการรับสิทธิตามมาตรการสนับสนุนการใช้ยานยนต์ไฟฟ้าประเภทรถยนต์และรถจักรยานยนต์ฯ โดยหากฝ่าฝืนจะเป็นเหตุให้กรมสรรพสามิตเรียกคืนเงินอุดหนุนและเรียกค่าปรับจากบุคคลดังกล่าว แล้วแต่กรณี ตามข้อ ๑๖[๑๐] นั้น มีลักษณะเป็นการกำหนดเงื่อนไขที่จำเป็นซึ่งเป็นข้อสงวนสิทธิประกอบคำสั่งอนุมัติให้เป็นผู้ได้รับสิทธิตามมาตรการฯ และอนุมัติ

---

[๙]ข้อ ๑๓ ผู้ได้รับสิทธิตามมาตรการสนับสนุนการใช้ยานยนต์ไฟฟ้าประเภทรถยนต์และรถจักรยานยนต์ตามข้อ ๔ วรรคสอง ซึ่งเป็นผู้ขอรับสิทธิตามข้อ ๒.๔ ข้อ ๒.๕ ข้อ ๒.๖ หรือข้อ ๒.๗ สำหรับรถยนต์นั่ง รถยนต์โดยสารที่มีที่นั่งไม่เกิน ๑๐ คน หรือรถจักรยานยนต์ ตามข้อ ๓.๑ ข้อ ๓.๒ หรือข้อ ๓.๔ แล้วแต่กรณี ต้องผลิตรถยนต์นั่ง รถยนต์โดยสารที่มีที่นั่งไม่เกิน ๑๐ คน รถยนต์กระบะ หรือรถจักรยานยนต์แบบพลังงานไฟฟ้าจากแบตเตอรี่ (Battery Electric Vehicle : BEV) หรือต้องดำเนินการเพื่อให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรมหรือผู้ประกอบกิจการที่เกี่ยวข้องกับผู้ได้รับสิทธิในขั้นตอนการขอรับสิทธิดังกล่าว ผลิตรถยนต์นั่ง รถยนต์โดยสารที่มีที่นั่งไม่เกิน ๑๐ คน รถยนต์กระบะ หรือรถจักรยานยนต์ แบบพลังงานไฟฟ้าจากแบตเตอรี่ (Battery Electric Vehicle : BEV) แล้วแต่กรณี เพื่อชดเชยการนำเข้าที่ได้รับสิทธิตามมาตรการสนับสนุนการใช้ยานยนต์ไฟฟ้าประเภทรถยนต์และรถจักรยานยนต์ ซึ่งมีการนำเข้ามาในประเทศในแบบสำเร็จรูปทั้งคัน (Completely Built Up : CBU) ในปี พ.ศ. ๒๕๖๔ (๑ พฤศจิกายน – ๓๑ ธันวาคม) และปี พ.ศ. ๒๕๖๕ – ๒๕๖๖ โดยมีหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการผลิตเพื่อชดเชยการนำเข้า ดังนี้

๑๓.๑ กรณีที่มีการนำเข้ารถยนต์นั่งหรือรถยนต์โดยสารที่มีที่นั่งไม่เกิน ๑๐ คน ที่มีราคาขายปลีกแนะนำไม่เกิน ๒ ล้านบาท และมีขนาดความจุของแบตเตอรี่ตั้งแต่ ๑๐ กิโลวัตต์ชั่วโมงขึ้นไป ตามข้อ ๓.๑ หรือข้อ ๓.๒ แล้วแต่กรณี ให้ผลิตรถยนต์นั่ง รถยนต์โดยสารที่มีที่นั่งไม่เกิน ๑๐ คน หรือรถยนต์กระบะ รุ่นใดก็ได้ โดยต้องผลิตชดเชยจนครบตามจำนวนการนำเข้ามาในประเทศในแบบสำเร็จรูปทั้งคัน ในอัตราส่วน ๑ : ๑ เท่า (นำเข้า ๑ คัน ผลิต ๑ คัน) ของจำนวนที่นำเข้ามาทั้งหมด ภายในวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๗ หากจำเป็นต้องขยายระยะเวลาการผลิตชดเชยจนถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๘ ต้องผลิตชดเชยการนำเข้าในอัตราส่วน ๑ : ๑.๕ เท่า (นำเข้า ๑ คัน ผลิต ๑.๕ คัน) ของจำนวนที่นำเข้ามาทั้งหมด

ฯลฯ ฯลฯ

[๑๐]ข้อ ๑๖ ในกรณีที่ผู้ประกอบอุตสาหกรรมหรือผู้ประกอบกิจการที่มีความเกี่ยวข้องกับผู้ได้รับสิทธิตามมาตรการสนับสนุนการใช้ยานยนต์ไฟฟ้าประเภทรถยนต์และรถจักรยานยนต์ตามข้อ ๔ วรรคสอง ซึ่งเป็นผู้ขอรับสิทธิตามข้อ ๒.๔ ข้อ ๒.๕ ข้อ ๒.๖ หรือข้อ ๒.๗ ไม่ดำเนินการผลิตรถยนต์นั่ง รถยนต์โดยสารที่มีที่นั่งไม่เกิน ๑๐ คน รถยนต์กระบะ หรือรถจักรยานยนต์ แบบพลังงานไฟฟ้าจากแบตเตอรี่ (Battery Electric Vehicle : BEV) แล้วแต่กรณี เพื่อชดเชยการนำเข้าให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ตามข้อ ๑๓ หากสำนักบริหารการคลังและรายได้ได้ดำเนินการจ่ายเงินอุดหนุนไปแล้วตามข้อ ๑๒ วรรคสอง กรมสรรพสามิตจะเรียกคืนเงินอุดหนุนดังกล่าวจากผู้ได้รับเงินอุดหนุนเป็นรายคันตามจำนวนที่ไม่สามารถดำเนินการผลิตชดเชยได้ พร้อมดอกเบี้ยร้อยละ ๗.๕ ต่อปี โดยไม่คิดทบต้น และจะบังคับตามหนังสือสัญญาค้ำประกันโดยธนาคารที่วางไว้ตามข้อ ๖ เต็มจำนวน

การไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการผลิตเพื่อชดเชยการนำเข้าตามวรรคหนึ่ง ไม่ว่าจะเป็นกรณีที่มีสิทธิได้รับเงินอุดหนุนหรือไม่ ผู้ได้รับสิทธิตามมาตรการสนับสนุนการใช้ยานยนต์ไฟฟ้าประเภทรถยนต์และรถจักรยานยนต์ตามข้อ ๔ วรรคสอง ตลอดจนผู้ประกอบอุตสาหกรรมหรือผู้ประกอบกิจการที่มีความเกี่ยวข้องกับผู้ได้รับสิทธิดังกล่าว จะต้องร่วมกันรับผิดโดยเสียค่าปรับในจำนวนเท่ากับภาษีสรรพสามิต เบี้ยปรับ และเงินเพิ่ม ตามกฎหมายว่าด้วยภาษีสรรพสามิต ที่ชำระขาดไป สำหรับรถยนต์นั่ง รถยนต์โดยสารที่มีที่นั่งไม่เกิน ๑๐ คน หรือรถจักรยานยนต์ เป็นรายคันตามจำนวนที่ไม่สามารถดำเนินการผลิตชดเชยได้

เงินอุดหนุนเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของมาตรการฯ ดังนั้น กรณีจึงเป็นคำสั่งทางปกครองที่มีการกำหนดเงื่อนไขตามมาตรา ๓๙[๑๑] วรรคสอง (๓) แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองฯ

เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ประกอบการบางรายซึ่งเป็นผู้ได้รับสิทธิตามมาตรการฯ และได้รับเงินอุดหนุน ไม่ได้ดำเนินการผลิตรถยนต์เพื่อชดเชยการนำเข้าตามสัดส่วนที่กำหนดให้แล้วเสร็จภายในวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๘ จึงเป็นกรณีที่ผู้ประกอบการดำเนินการผิดไปจากเงื่อนไขที่กำหนดไว้ และเมื่อได้พิจารณาแล้วว่า การออกคำสั่งอนุมัติให้เป็นผู้ได้รับสิทธิตามมาตรการฯ และอนุมัติเงินอุดหนุนเป็นคำสั่งทางปกครองที่ชอบด้วยกฎหมายซึ่งเป็นการให้ประโยชน์ ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินการตามมาตรการฯ สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ตามที่กำหนดไว้ และเพื่อให้คำสั่งทางปกครองเกิดสภาพบังคับและบรรลุผล กรมสรรพสามิตย่อมอาศัยอำนาจตามที่ได้กำหนดไว้ในเงื่อนไขประกอบคำสั่งอนุมัติให้เป็นผู้ได้รับสิทธิตามมาตรการฯ และอนุมัติเงินอุดหนุนเพื่อเพิกถอนคำสั่งดังกล่าวตามมาตรา ๔๙[๑๒] ประกอบกับมาตรา ๕๓[๑๓] วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองฯ พร้อมเรียกคืน

---

[๑๑]มาตรา ๓๙ การออกคำสั่งทางปกครอง เจ้าหน้าที่อาจกำหนดเงื่อนไขใด ๆ ได้เท่าที่จำเป็นเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของกฎหมาย เว้นแต่กฎหมายจะกำหนดข้อจำกัดดุลพินิจเป็นอย่างอื่น

การกำหนดเงื่อนไขตามวรรคหนึ่ง ให้หมายความรวมถึงการกำหนดเงื่อนไขในกรณีดังต่อไปนี้ตามความเหมาะสมแก่กรณีด้วย

(๑) การกำหนดให้สิทธิหรือภาระหน้าที่เริ่มมีผลหรือสิ้นผล ณ เวลาใดเวลาหนึ่ง

(๒) การกำหนดให้การเริ่มมีผลหรือสิ้นผลของสิทธิหรือภาระหน้าที่ต้องขึ้นอยู่กับเหตุการณ์ในอนาคตที่ไม่แน่นอน

(๓) ข้อสงวนสิทธิที่จะยกเลิกคำสั่งทางปกครอง

(๔) การกำหนดให้ผู้ได้รับประโยชน์ต้องกระทำหรืองดเว้นกระทำหรือต้องมีภาระหน้าที่หรือยอมรับภาระหน้าที่หรือความรับผิดชอบบางประการ หรือการกำหนดข้อความในการจัดให้มี เปลี่ยนแปลง หรือเพิ่มข้อกำหนดดังกล่าว

[๑๒]มาตรา ๔๙ เจ้าหน้าที่หรือผู้บังคับบัญชาของเจ้าหน้าที่อาจเพิกถอนคำสั่งทางปกครองได้ตามหลักเกณฑ์ในมาตรา ๕๑ มาตรา ๕๒ และมาตรา ๕๓ ไม่ว่าจะพ้นขั้นตอนการกำหนดให้อุทธรณ์หรือให้โต้แย้งตามกฎหมายนี้หรือกฎหมายอื่นมาแล้วหรือไม่

การเพิกถอนคำสั่งทางปกครองที่มีลักษณะเป็นการให้ประโยชน์ต้องกระทำภายในเก้าสิบวันนับแต่ได้รู้ถึงเหตุที่จะให้เพิกถอนคำสั่งทางปกครองนั้น เว้นแต่คำสั่งทางปกครองจะได้ทำขึ้นเพราะการแสดงข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อความจริงซึ่งควรบอกให้แจ้งหรือการข่มขู่หรือการชักจูงใจโดยการให้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดที่มิชอบด้วยกฎหมาย

[๑๓]มาตรา ๕๓ คำสั่งทางปกครองที่ชอบด้วยกฎหมายซึ่งไม่เป็นการให้ประโยชน์แก่ผู้รับคำสั่งทางปกครองอาจถูกเพิกถอนทั้งหมดหรือบางส่วนโดยให้มีผลตั้งแต่ขณะที่เพิกถอนหรือมีผลในอนาคตไปถึงขณะใดขณะหนึ่งตามที่กำหนดได้ เว้นแต่เป็นกรณีที่คงต้องทำคำสั่งทางปกครองที่มีเนื้อหาทำนองเดียวกันนั้นอีก หรือเป็นกรณีที่การเพิกถอนไม่อาจกระทำได้เพราะเหตุอื่น ทั้งนี้ ให้คำนึงถึงประโยชน์ของบุคคลภายนอกประกอบด้วย

คำสั่งทางปกครองที่ชอบด้วยกฎหมายซึ่งเป็นการให้ประโยชน์แก่ผู้รับคำสั่งทางปกครองอาจถูกเพิกถอนทั้งหมดหรือบางส่วนโดยให้มีผลตั้งแต่ขณะที่เพิกถอน หรือมีผลในอนาคตไปถึงขณะใดขณะหนึ่งตามที่กำหนดได้เฉพาะเมื่อมีกรณีดังต่อไปนี้

(๑) มีกฎหมายกำหนดให้เพิกถอนได้หรือมีข้อสงวนสิทธิให้เพิกถอนได้ในคำสั่งทางปกครองนั้นเอง

(๒) คำสั่งทางปกครองนั้นมีข้อกำหนดให้ผู้รับประโยชน์ต้องปฏิบัติ แต่ไม่มีการปฏิบัติภายในเวลาที่กำหนด

(๓) ข้อเท็จจริงและพฤติการณ์เปลี่ยนแปลงไป ซึ่งหากมีข้อเท็จจริงและพฤติการณ์เช่นนี้ในขณะทำคำสั่งทางปกครองแล้วเจ้าหน้าที่คงจะไม่ทำคำสั่งทางปกครองนั้น และหากไม่เพิกถอนจะก่อให้เกิดความเสียหายต่อประโยชน์สาธารณะได้

(มีต่อหน้าถัดไป)

เงินอุดหนุนและค่าปรับจากผู้ที่เกี่ยวข้อง แล้วแต่กรณี รวมทั้งแจ้งสิทธิในการอุทธรณ์หรือโต้แย้งคำสั่งเพิกถอนดังกล่าวตามมาตรา ๔๐[๑๔] แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองฯ ทั้งนี้ หากผู้อยู่ในบังคับของคำสั่งเพิกถอนฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง กรมสรรพสามิตย่อมพิจารณาใช้มาตรการบังคับทางปกครองเพื่อให้คำสั่งเพิกถอนที่ออกไปบรรลุผล โดยจะต้องมีหนังสือเตือนให้ผู้นั้นชำระเงินภายในระยะเวลาที่กำหนดแต่ต้องไม่น้อยกว่าเจ็ดวันและถ้าไม่มีการปฏิบัติตามคำเตือนจึงจะใช้มาตรการบังคับทางปกครองต่อไปตามมาตรา ๖๓/๒[๑๕] ประกอบกับมาตรา ๖๓/๗[๑๖] แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน

(ต่อจากเชิงอรรถที่ ๑๓)

(๔) บทกฎหมายเปลี่ยนแปลงไป ซึ่งหากมีบทกฎหมายเช่นนี้ในขณะทำคำสั่งทางปกครองแล้ว เจ้าหน้าที่คงจะไม่ทำคำสั่งทางปกครองนั้น แต่การเพิกถอนในกรณีนี้ให้กระทำได้เท่าที่ผู้รับประโยชน์ยังไม่ได้ใช้ประโยชน์หรือยังไม่ได้รับประโยชน์ตามคำสั่งทางปกครองดังกล่าว และหากไม่เพิกถอนจะก่อให้เกิดความเสียหายต่อประโยชน์สาธารณะได้

(๕) อาจเกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงต่อประโยชน์สาธารณะหรือต่อประชาชนอันจำเป็นต้องป้องกันหรือขจัดเหตุดังกล่าว

ในกรณีที่มีการเพิกถอนคำสั่งทางปกครองเพราะเหตุตามวรรคสอง (๓) (๔) และ (๕) ผู้ได้รับประโยชน์มีสิทธิได้รับค่าทดแทนความเสียหายอันเกิดจากความเชื่อโดยสุจริตในความคงอยู่ของคำสั่งทางปกครองได้ และให้นำมาตรา ๕๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

คำสั่งทางปกครองที่ชอบด้วยกฎหมายซึ่งเป็นการให้เงินหรือให้ทรัพย์สินหรือให้ประโยชน์ที่อาจแบ่งแยกได้ อาจถูกเพิกถอนทั้งหมดหรือบางส่วนโดยให้มีผลย้อนหลังหรือไม่มีผลย้อนหลังหรือมีผลในอนาคตไปถึงขณะใดขณะหนึ่งตามที่กำหนดได้ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) มิได้ปฏิบัติหรือปฏิบัติล่าช้าในอันที่จะดำเนินการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของคำสั่งทางปกครอง

(๒) ผู้ได้รับประโยชน์มิได้ปฏิบัติหรือปฏิบัติล่าช้าในอันที่จะดำเนินการให้เป็นไปตามเงื่อนไขของคำสั่งทางปกครอง

ทั้งนี้ ให้นำความในมาตรา ๕๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

[๑๔]มาตรา ๔๐ คำสั่งทางปกครองที่อาจอุทธรณ์หรือโต้แย้งต่อไปได้ให้ระบุกรณีที่อาจอุทธรณ์หรือโต้แย้ง การยื่นคำอุทธรณ์หรือคำโต้แย้ง และระยะเวลาสำหรับการอุทธรณ์หรือการโต้แย้งดังกล่าวไว้ด้วย

ในกรณีที่มีการฝ่าฝืนบทบัญญัติตามวรรคหนึ่ง ให้ระยะเวลาสำหรับการอุทธรณ์หรือการโต้แย้งเริ่มนับใหม่ตั้งแต่วันที่ได้รับแจ้งหลักเกณฑ์ตามวรรคหนึ่ง แต่ถ้าไม่มีการแจ้งใหม่และระยะเวลาดังกล่าวมีระยะเวลาสั้นกว่าหนึ่งปี ให้ขยายเป็นหนึ่งปีนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งทางปกครอง

[๑๕]มาตรา ๖๓/๒ เจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งทางปกครองมีอำนาจที่จะพิจารณาใช้มาตรการบังคับทางปกครองเพื่อให้เป็นไปตามคำสั่งของตนได้ตามบทบัญญัติในหมวดนี้ เว้นแต่จะมีการสั่งให้ทุเลาการบังคับไว้ก่อนโดยเจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งนั้นเอง ผู้มีอำนาจพิจารณาคำอุทธรณ์ หรือผู้มีอำนาจพิจารณาวินิจฉัยความถูกต้องของคำสั่งทางปกครองดังกล่าว

เจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่งจะมอบอำนาจให้เจ้าหน้าที่ซึ่งอยู่ใต้บังคับบัญชาหรือเจ้าหน้าที่อื่นเป็นผู้ดำเนินการก็ได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

ให้เจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองใช้มาตรการบังคับทางปกครองเพียงเท่าที่จำเป็นเพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ของคำสั่งทางปกครอง โดยกระทบกระเทือนผู้อยู่ในบังคับของคำสั่งทางปกครองน้อยที่สุด

[๑๖]มาตรา ๖๓/๗ ในกรณีที่เจ้าหน้าที่มีคำสั่งทางปกครองที่กำหนดให้ชำระเงิน ถ้าถึงกำหนดแล้วไม่มีการชำระโดยถูกต้องครบถ้วน ให้เจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งทางปกครองมีหนังสือเตือนให้ผู้นั้นชำระภายในระยะเวลาที่กำหนดแต่ต้องไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน ถ้าไม่มีการปฏิบัติตามคำเตือน เจ้าหน้าที่มีอำนาจใช้มาตรการบังคับทางปกครองโดยยึดหรืออายัดทรัพย์สินของผู้นั้นและขายทอดตลาดเพื่อชำระเงินให้ครบถ้วนได้

(มีต่อหน้าถัดไป)

อนึ่ง คณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมีข้อสังเกตว่า การให้เงินอุดหนุนเพื่อช่วยเหลือแก่ภาคเอกชนตามโครงการของรัฐ โดยผู้รับเงินอุดหนุนมีหน้าที่จะต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่หน่วยงานของรัฐกำหนด กรณีจึงเห็นสมควรเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อมีมติกำหนดแนวทางปฏิบัติให้หน่วยงานของรัฐดำเนินการให้ผู้รับเงินอุดหนุนลงนามในคำรับรองการปฏิบัติตามเงื่อนไขของการรับเงินอุดหนุนแต่เพียงฝ่ายเดียว โดยหน่วยงานของรัฐมิต้องลงนามด้วย และหน่วยงานของรัฐไม่ควรเรียกการดำเนินการดังกล่าวว่า “ข้อตกลง” เพื่อมิให้เกิดความเข้าใจผิดว่านิติสัมพันธ์ระหว่างรัฐและเอกชนในเรื่องการให้เงินอุดหนุนมีลักษณะเป็นสัญญา โดยให้พิจารณาใช้ถ้อยคำอื่น เช่น “คำรับรอง” หรือ “คำรับรองการปฏิบัติตามเงื่อนไขของการรับเงินอุดหนุน” ตามที่มีการแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติของกฎหมายตามมาตรา ๑๘[๑๗] แห่งพระราชบัญญัติการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ การวิจัยและนวัตกรรม พ.ศ. ๒๕๖๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ การวิจัยและนวัตกรรม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๘

(นายนพดล เภรีฤกษ์)
เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
กรกฎาคม ๒๕๖๙

(ต่อจากเชิงอรรถที่ ๑๖)

ในการใช้มาตรการบังคับทางปกครองตามวรรคหนึ่ง ให้แต่งตั้งเจ้าพนักงานบังคับทางปกครองเพื่อดำเนินการยึดหรืออายัดและขายทอดตลาดทรัพย์สินต่อไป

เจ้าหน้าที่ผู้ออกคำสั่งใช้มาตรการบังคับทางปกครอง และการแต่งตั้งเจ้าพนักงานบังคับทางปกครอง ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

[๑๗]มาตรา ๑๘ ในกรณีมีความจำเป็น จะทำคำรับรองการปฏิบัติตามเงื่อนไขของการรับเงินอุดหนุน ให้ดำเนินโครงการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี หรือโครงการวิจัยและนวัตกรรม โดยให้ได้รับเงินงบประมาณจากกองทุนเกินหนึ่งปีงบประมาณก็ได้